

Šumava uzavřená – „příkladné přeshraniční sblížení regionu v rámci evropské integrace“

Jako výsměch dnešním obyvatelům a návštěvníkům zní skloňovaná hesla, letáky a publikace *Otevřená Šumava, Šumava bez hranic. Před válkou* byl širší region Šumava osídlen více než dvojnásobným počtem obyvatel, vlastní Šumava více než desetinásobným počtem a extenzivně využívána velkým počtem hospodářských zvířat (mnohonásobně převyšujícím počet obyvatel). Šumava byla široce využívána citlivou turistikou, což dokládá tehdejší turistická mapa, přesto biodiverzita byla mnohonásobně vyšší než za současné přísné ochrany a naivní výroby „divočiny“ - viz posouzení biotopů a vzácných druhů v publikaci Šumava a její perspektivy II. Po válce byla Šumava však od r. 1952 Šumava rozsáhle uzavírána (krátce pak byla pootevřena po něžné revoluci v l. 1990-92).

Přestože základní koncepční dokument Politika územního rozvoje ČR stanovuje rozvojovou osu ve směru Plzeň – Klatovy – Železná Ruda – Deggendorf, v krajské koncepci Zásady územního rozvoje Plzeňského kraje již tato přeshraniční není pro nesouhlas CHKO – P. Hubený. Ideologové „divočiny“ na Šumavě mají zájem udržet Čechy v České kotlině, aby neměli ani srovnání (žel to připomíná minulé zločinné ideologie). Díky neprojednanému a neodpovídajícímu rozšiřování I. zóny, která byla naoktrojována jako bezzásahová, jsou rychle likvidovány dochované předměty ochrany, takže v nepřístupných územích již téměř není co chránit, místo ekosystémové asistenční pomoci Současně je v české Šumavě sofistikovaně vyráběno „království divočiny“, které by mělo být navštěvováno „VIP hosty“ z bavorských rekreačních rezortů (po doplnění predátory). Současní turisté a obyvatelé Šumavy převážně nemohou ani pěšky k hraničním hřebenům, naši Bavorští sousedé tam jezdí auty téměř až k vrcholům – Javor, Ostrý, Luzný, Roklan, Třístoličník ... Dalším příkladem je přeshraniční železniční trať Volary - Nová Pec – Haidmühle (– Pasov), která na hranicích si zachovala délku 20 m. Zelený autobus z Kvildy na Bučinu končí na hranici, přičemž z Bavorska jezdí bus až do Železné Rudy. Na rakouské straně mají 8 km sjezdovek v oblasti Hochfichtu, přitom tamní nechráněné klášterní lesy jsou velmi kvalitní, zatím co za hraniční linií je naše Smrčina přísně střežená, takže tam není povolena ani přístupová lanovka. Dalším klasickým příkladem je Modrava, odkud i po zpevněné silnici je dlouhodobě zakazován přístup k „Modrému sloupu“, kde byla loni vyznačena turistická trasa (protože navrhované rozebrání a odvezení silničního tělesa mimo NP neprošlo, „guvernér“ Hubený jako úlitbu slibuje povolení vstupu). Jiným příkladem je zlikvidovaná „Lávkova cesta“ v CHKO u Černého jezera, jejíž obnova nebyla povolena i přes uzavřenou dotaci z EU, či uzavřená tzv. Dámská cesta a další cesty rovněž v CHKO, někdejší historické hraniční stezky jsou na naší straně barikádovány. Obvyklým zástupným důvodem je „ochrana tetřeva“, který jako severský pták vzhledem ke klimatickému oteplení ustupuje, avšak v Evropě není ohrožen - do r. 1974 byl na Šumavě loven, ještě dříve byl lovným ptákem třeba i u Plzně. Člověk je integrální součástí přírody a tetřev ho jako takového vždy vnímal, resp. pokud ho nepronásledoval byl na něj zvyklý. Území Šumavy je běžně přístupné pro stejnověrce a „zelené milice“ Hnutí Duha, „nevyvolení“ občané např. občanského sdružení Otevřená Šumava při každoročním protestním pochodu na býv. Juránkou chatu musí mít mnohonásobné povolení. Lidé na Šumavě nemají čím topit, ale mrtvé stromy tam musí schnout nastojato. Lidé na Šumavě nemají práci, dokonce i ze sídla „království“ ve Vimperku musejí za prací vyjíždět. Další ideolog divočiny z Hnutí Duha – Bláha prohlašuje, abychom byli vyvážení, je nezbytné v české Šumavě vymezit 75 % bezzásahové divočiny. Ideologové další aspekty, celistvost problematiky, nezajímají je reálné argumenty.

Co na to legislativně proklamovaná výchovně vzdělávací funkce národního parku, co na to biosférická rezervace UNESCO, jejíž podstatou je vyvážená vazba přírody a obyvatel? Uzavírání kulturních území, jakkoliv zdůvodňované, je cestou k zániku (paralelou může být Čína ve starověku, středověku a současnosti) – **díky výrobě bezzásahové virtuální divočiny Šumava enviromentálně i ekonomicky propadá.**

Neodsouhlasená, ale rigidně prosazovaná vize Šumavy jako „Divoké srdce Evropy“ a rozsáhlé znepřístupňování Šumavy, je v rozporu s výchovným posláním národního parku. Příkladem může být po staletí využívaná přeshraniční cesta od Březníka k hraničnímu „Modrému sloupu“, která byla v minulém století náročně zpevněna. Pro jistotu je navrhováno ji „rozebrat a odvézt mimo národní park“, aby opravdu tam již nikoho nenapadlo požadovat po ní pěšky chodit. „Zástupným“ důvodem je severský pták tetřev, který z našich poloh ustupuje, jenž však při záměrném neplašení

lidmi, si na ně zvykne - dlouhodobé rušení, hluk a exhaláty z těžké techniky mu však nevadily.

V současnosti dochází na Šumavě k absurdní situaci, kdy fundamentální skupinka, požadující z druhotných, kulturních porostů vytvořit „bezzásahovou divočinu“, a to i přes negativní, evropské a světové zkušenosti, znásilňuje rozumnou

většinu. Množství protestních občanských iniciativ písemných aj. zůstává bez odezvy – pohled na každoroční protestní česko-německý pochod do zakázaného území CHKO u bývalé hraniční Juránkovy chaty.